

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 16. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Trešās valsts valstspiederīgais, kas nelikumīgi uzturas dalībvalsts teritorijā – Draudi sabiedriskajai kārtībai un valsts drošībai – Direktīva 2008/115/EK – 6. panta 2. punkts – Atgriešanas lēmums – Ieceļošanas dalībvalstu teritorijā aizliegums – Ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu Šengenas zonā – Valstspiederīgais, kuram ir citas dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja – Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu – 25. panta 2. punkts – Dalībvalsts, kas ir izdevusi ziņojumu, un dalībvalsts, kura ir izsniegusi uzturēšanās atļauju, apspriešanās procedūra – Termins – Apspriešties aicinātās līgumslēdzējas valsts nostājas nepaušana – Sekas attiecībā uz lēmumu par atgriešanu un ieceļošanas aizliegumu izpildi

Lieta C-240/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 2. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 10. maijā, tiesvedībā

E.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši E. Levits (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Bergere [*M. Berger*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 9. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- E vārdā – *J. Dunder, asianajaja*,
- *Maahanmuuttovirasto* vārdā – *P. Lindroos*, pārstāvis,
- Somijas valdības vārdā – *J. Heliskoski*, pārstāvis,
- Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs, C. Pochet* un *C. Van Lul*, pārstāves,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *D. Klebs*, pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – *S. Jiménez García*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – somu.

- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *C. Cattabriga*, kā arī *G. Wils* un *I. Koskinen*, pārstāvji,
- Šveices valdības vārdā – *E. Bichet*, pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2017. gada 13. decembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku robežkontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kura parakstīta Šengēnā 1990. gada 19. jūnijā un stājusies spēkā 1995. gada 26. martā (OV 2000, L 239, 19. lpp.; turpmāk tekstā – “Šengenas Īstenošanas konvencija”), 25. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā attiecībā uz Nigērijas pilsoni *E* saistībā ar *Maahanmuuttovirasto* (Valsts imigrācijas birojs, Somija, turpmāk tekstā – “birojs”) 2015. gada 21. janvāra lēmumu nosūtīt *E* atpakaļ uz viņa izcelsmes valsti un aizliegt viņam ieceļošanu Šengenas zonā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Šengenas Īstenošanas konvencija

- 3 Šengenas Īstenošanas konvencijas, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 265/2010 (2010. gada 25. marts), ar kuru Šengenas nolīguma Īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 groza attiecībā uz tādu personu pārvietošanos, kurām ir ilgtermiņa vīzas (OV 2010, L 85, 1. lpp.), kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95 un Regulu (EK) Nr. 539/2001, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 un Regulu (EK) Nr. 810/2009 (OV 2013, L 182, 1. lpp.), 21. pantā ir noteikts:

“1. Ārvalstnieki, kam ir kādas dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, var, pamatojoties uz šo atļauju un derīgu ceļošanas dokumentu, brīvi pārvietoties citu dalībvalstu teritorijās ne ilgāk kā 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā, ja vien viņi atbilst ieceļošanas noteikumiem, kas minēti 5. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), un ja vien viņi nav iekļauti attiecīgās dalībvalsts brīdinājumu sarakstā.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz ārvalstniekiem, kuriem ir pagaidu uzturēšanās atļauja, ko izdevusi kāda Līgumslēdzēja Puse, un šis Līgumslēdzējas Puses izdots ceļošanas dokuments.

[..]”

4 Atbilstoši Šengenas Īstenošanas konvencijas 23. pantam:

“1. Ārvalstniekam, kas neatbilst vai vairs neatbilst īstermiņa uzturēšanās nosacījumiem, ko piemēro vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, parasti ir tūlīt jāatstāj Līgumslēdzēju Pušu teritorija.

2. Ārvalstniekam, kam ir citas Līgumslēdzējas Puses izsniegta derīga uzturēšanās atļauja vai pagaidu uzturēšanās atļauja, tūlīt ir jādodas uz minētās Līgumslēdzējas Puses teritoriju.

3. Ja šāds ārvalstnieks nav aizceļojis labprātīgi vai ir pamats uzskatīt, ka šāda aizceļošana nenotiks, vai arī ja tūlītēja ārvalstnieka aizceļošana ir vajadzīga ar valsts drošību vai sabiedrisko kārtību saistītu iemeslu dēļ, viņš ir jāizraida no Līgumslēdzējas Puses teritorijas, kurā aizturēts, saskaņā ar šīs Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem. Ja attiecīgās valsts tiesību akti neļauj ārvalstnieku izraidīt, ieinteresētā Līgumslēdzēja Puse attiecīgajai personai var atļaut palikt tās teritorijā. [..]

4. No šīs valsts teritorijas personu var izraidīt uz valsti, no kuras viņš ieradies, vai uz jebkuru citu valsti, kurā iespējama personas uzņemšana, konkrēti, piemērojot Līgumslēdzēju Pušu noslēgtu atpakaļuzņemšanas līgumu attiecīgos noteikumus.

[..]”

5 Šengenas Īstenošanas konvencijas, kas grozīta ar Regulu Nr. 265/2010, 25. pantā ir noteikts:

“1. Ja dalībvalsts apsver iespēju izsniegt uzturēšanās atļauju, tā sistemātiski veic meklēšanu Šengenas Informācijas sistēmā. Ja dalībvalsts apsver iespēju izsniegt uzturēšanās atļauju ārvalstniekam, par kuru izdots ziņojums nolūkā liegt ieeļošanu, tā vispirms apspriežas ar dalībvalsti, kas izdevusi ziņojumu, un ņem vērā tās intereses; uzturēšanās atļauju izsniedz tikai tad, ja ir nopietni iemesli, jo īpaši humānu apsvērumu dēļ, vai arī tad, ja tas izriet no starptautiskām saistībām.

Ja uzturēšanās atļauju izsniedz, dalībvalsts, kas izdevusi ziņojumu, to atsauc, tomēr var iekļaut šo ārvalstnieku savā valsts ziņojumu sarakstā.

1.a Pirms izdot ziņojumu nolūkā liegt ieeļošanu 96. panta nozīmē, dalībvalstis pārbauda savus sniegto ilgtermiņa vīzu vai uzturēšanās atļauju valsts reģistrus.

2. Ja konstatē, ka par ārvalstnieku, kam ir vienas Līgumslēdzējas Puses izdota derīga uzturēšanās atļauja, ir ziņots nolūkā liegt ieeļošanu, Līgumslēdzēja Puse, kas ziņojusi nolūkā liegt ieeļošanu, apspriežas ar Pusi, kura izsniegusi uzturēšanās atļauju, lai noteiktu, vai ir pietiekami iemesli atņemt šo uzturēšanās atļauju.

Ja uzturēšanās atļauju neatņem, Līgumslēdzēja Puse, kas ziņojusi nolūkā liegt ieeļošanu, ziņojumu atsauc, tomēr var iekļaut šo ārvalstnieku savā valsts ziņojumu sarakstā.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī attiecībā uz ilgtermiņa vīzām.”

6 Šengenas Īstenošanas konvencijas 96. pantā ir paredzēts:

“1. Datus par ārvalstniekiem, par kuriem ziņots nolūkā liegt ieeļošanu, ievada datu bāzē, pamatojoties uz attiecīgās valsts ziņojumu, kas pamatojas uz pārvaldes iestāžu vai kompetentu tiesu iestāžu lēmumiem, kuri pieņemti atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajiem procedūras noteikumiem.

2. Lēmumus var pamatot ar draudiem sabiedriskai kārtībai vai drošībai un valsts drošībai, ko var izraisīt ārvalstnieka klātbūtne attiecīgās valsts teritorijā.

Šādi gadījumi var būt saistīti ar:

- a) ārvalstnieku, kas notiesāts par noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta brīvības atņemšana vismaz uz vienu gadu;

[..].”

Direktīva 2008/115/EK

- 7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.), preambulas 14. apsvērumā ir paredzēts:

“Būtu jānodrošina Eiropas mērogs valstu īstenoto atgriešanas pasākumu ietekmei, ieviešot ieceļošanas aizliegumu, kas aizliedz ieceļot un uzturēties ikvienas dalībvalsts teritorijā. [..]”

- 8 Direktīvas 2008/115 3. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Šajā direktīvā piemēro turpmāk minētās definīcijas:

[..]

- 3) “atgriešana” ir, attiecīgai personai brīvprātīgi ievērojot atgriešanās pienākumu vai piespiedu kārtā, došanās atpakaļ uz:

- personas izcelsmes valsti vai
- tranzīta valsti saskaņā ar Kopienas vai divpusējiem atpakaļuzņemšanas nolīgumiem vai citiem režīmiem, vai
- citu trešo valsti, kurā attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais brīvprātīgi nolēmj atgriezties un kurā viņu uzņems;

- 4) “atgriešanas lēmums” ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā norādīts vai konstatēts, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un noteikts vai konstatēts atgriešanās pienākums;

- 5) “izraidīšana” ir atgriešanās pienākuma izpilde piespiedu kārtā, proti, fiziska izvešana no dalībvalsts;

- 6) “ieceļošanas aizliegums” ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kas uz noteiktu laika posmu aizliedz ieceļot un uzturēties dalībvalsts teritorijā un kas pievienots atgriešanas lēmumam;

[..]

- 8) “brīvprātīga izceļošana” ir atgriešanās pienākuma izpilde laikposmā, kas šim mērķim paredzēts atgriešanas lēmumā;

[..].”

- 9 Šīs direktīvas 6. pants, kas attiecas uz atgriešanas lēmumiem, ar kuriem tiek izbeigta nelikumīga uzturēšanās, ir izteikts šādi:

“1. Neskarot šā panta 2. līdz 5. punktā minētos izņēmumus, dalībvalstis pieņem atgriešanas lēmumu par ikvienu trešās valsts valstspiederīgo, kurš nelikumīgi uzturas to teritorijā.

2. Trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelikumīgi uzturas kādas dalībvalsts teritorijā un kuriem ir derīga citas dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja vai cita atļauja, kas sniedz tiem tiesības tur uzturēties, lūdz nekavējoties doties uz šīs dalībvalsts teritoriju. Ja minētais trešās valsts valstspiederīgais nepilda šo lūgumu vai ja trešās valsts valstspiederīgā nekavējoša izceļošana ir vajadzīga sabiedriskās kārtības vai valsts drošības nodrošināšanai, piemēro 1. punktu.

[..]”

- 10 Minētās direktīvas 7. panta 1. punktā ir noteikts:

“Atgriešanas lēmumā brīvprātīgai izceļošanai nosaka pienācīgu laika posmu no septiņām dienām līdz trīsdesmit dienām [..].”

- 11 Saskaņā ar Direktīvas 2008/115 8. pantu:

“1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu atgriešanas lēmumu, ja saskaņā ar 7. panta 4. punktu nav noteikts laika posms brīvprātīgai izceļošanai vai ja atgriešanās pienākums nav izpildīts laika posmā, kas saskaņā ar 7. pantu noteikts brīvprātīgai izceļošanai.

2. Ja dalībvalsts saskaņā ar 7. pantu ir noteikusi laika posmu brīvprātīgai izceļošanai, atgriešanas lēmumu var izpildīt tikai pēc šā laika posma beigām, ja vien šajā laika posmā nerodas 7. panta 4. punktā minētie draudi.

3. Dalībvalstis var pieņemt atsevišķus administratīvus vai tiesas lēmumus vai aktus, kuros noteikta izraidīšana.

[..]”

- 12 Tās pašas direktīvas 11. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Atgriešanas lēmumiem pievieno ieceļošanas aizliegumu:

a) ja nav noteikts brīvprātīgas izceļošanas laika posms vai

b) ja nav ievērota atgriešanās pienākuma izpilde.

Citos gadījumos atgriešanas lēmumu var papildināt ar ieceļošanas aizliegumu.”

- 13 Direktīvas 2008/115 21. pantā ir reglamentēta saistība starp šīs direktīvas un Šengenas Īstenošanas konvencijas noteikumiem. Šajā ziņā ir jāprecizē, ka pirmie minētie aizstāj it īpaši otrās minētās 23. panta noteikumus.

Regula (EK) Nr. 1987/2006

- 14 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1987/2006 (2006. gada 20. decembris) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV 2006, L 381, 4. lpp.) 24. pantu:

“1. Datus par trešo valstu valstspiederīgajiem, par kuriem izdots brīdinājums, lai atteiktu ieceļošanu vai uzturēšanos, ievada, pamatojoties uz attiecīgās valsts brīdinājumu, kas izriet no kompetento administratīvo iestāžu vai tiesu lēmuma, kurš pieņemts saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētajiem procedūras noteikumiem. Šo lēmumu var pieņemt, tikai pamatojoties uz īpašu novērtējumu. Pārsūdzības attiecībā uz šiem lēmumiem iesniedz saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

2. Brīdinājumu izdod, ja 1. punktā minētā lēmuma pamatā ir draudi sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai, vai valsts drošībai, kurus var radīt attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā atrašanās dalībvalsts teritorijā. Šāda situācija pastāv jo īpaši attiecībā uz:

- a) trešās valsts valstspiederīgo, kurš kādā dalībvalstī notiesāts par noziedzīgu nodarījumu, par ko paredzētais sods ir saistīts ar brīvības atņemšanu uz vismaz vienu gadu;

[..]

3. Brīdinājumu var izdot arī tad, ja 1. punktā minētā lēmuma pamatā ir fakts, ka trešās valsts valstspiederīgajam ir piemērots jebkāds pasākums, kas saistīts ar izraidīšanu vai ieceļošanas atteikumu un kas nav atcelts vai atlikts, ietverot vai papildus piemērojot ieceļošanas aizliegumu vai, attiecīgā gadījumā, uzturēšanās aizliegumu, kas pamatots ar to, ka nav ievēroti attiecīgās valsts noteikumi par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu vai uzturēšanos.

[..]”

Somijas tiesības

- 15 *Ulkomaalaislaki 301/2004* (Likums par ārvalstniekiem) 11. panta pirmās daļas 5. punktā ir precizēts, ka, lai ārvalstnieks tiktu uzņemts Somijas teritorijā, viņš nedrīkst tikt uzskatīts par draudu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības drošībai un veselībai vai Somijas starptautiskajām attiecībām.
- 16 Saskaņā ar šī likuma 149.b pantu trešās valsts valstspiederīgajam, kurš nelikumīgi uzturas teritorijā vai kura uzturēšanās atļaujas pieteikums ir noraidīts, un kuram ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja vai cita atļauja, kas sniedz uzturēšanās tiesības, ir nekavējoties jānododas uz šīs citas dalībvalsts teritoriju. Ja attiecīgais valstspiederīgais šo pienākumu nepilda vai ja trešās valsts valstspiederīgā nekavējoša izceļošana ir vajadzīga sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības nodrošināšanai, tiek pieņemts lēmums par viņa izraidīšanu.
- 17 Likuma par ārvalstniekiem 150. panta pirmajā daļā ir piebilsts, ka lēmumam par ārvalstnieka nosūtīšanu atpakaļ var tikt pievienots ieceļošanas aizliegums. Šāds aizliegums tiek noteikts, ja nav ticis paredzēts laika posms brīvprātīgai izceļošanai, kā tas ir gadījumā, kad attiecīgā persona tiek uzskatīta par draudu sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai.
- 18 Turklāt šī likuma 150. panta otrajā daļā ir precizēts, ka ārvalstniekam, kuram ir piespriests sods par smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, var tikt piemērots ieceļošanas aizliegums līdz jauna rīkojuma izdošanai, ja viņš rada nopietnus draudus sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai.

- 19 No Likuma par ārvalstniekiem 150. panta trešās daļas izriet, ka ieceļošanas aizliegums attiecībā uz valsts teritoriju tiek noteikts, ja ārvalstniekam citā Šengenas valstī ir uzturēšanās atļauja, kas nav atņemta.
- 20 Likuma par ārvalstniekiem 146. panta pirmajā daļā ir paredzēts pienākums, izvērtējot jautājumu par ārvalstnieka nosūtīšanu atpakaļ, kā arī par ieceļošanas aizlieguma noteikšanu un tā ilgumu, ņemt vērā lēmuma pamatā esošos faktus kopumā, vismaz ārvalstnieka uzturēšanās valstī ilgumu un mērķi, kā arī ārvalstniekam izsniegtās uzturēšanās atļaujas veidu, viņa saikni ar Somiju un ģimenes, kultūras un sociālo saišu ar viņa izcelsmes valsti esamību. Ja nosūtīšanas atpakaļ vai papildus noteiktā ieceļošanas aizlieguma pamatojums ir ārvalstnieka noziedzīga darbība, ir jāņem vērā noziedzīgā nodarījuma smagums, kā arī no tā izrietošais sabiedrības vai privātpersonu drošības traucējums, kaitējums vai apdraudējums.
- 21 Turklāt Likuma par ārvalstniekiem 146. panta otrajā daļā ir prasīts, lai, izvērtējot jautājumu saistībā ar lēmuma par ieceļošanas aizliegumu pieņemšanu un tā ilgumu, tiktu ņemts vērā tas, vai ārvalstniekam ar Somiju vai citu Šengenas valsti pastāv ģimenes vai profesionālā saikne, kuras saglabāšanu ieceļošanas aizliegums pārmērīgi apgrūtinātu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 22 *E* ir uzturēšanās atļauja, ko ir izsniegusi Spānijas valsts un kas ir derīga līdz 2018. gada 11. februārim. Spānijā, kurā viņam ir ģimenes saites, viņš ir nodzīvojis četrpadsmit gadus.
- 23 Ar 2014. gada 24. janvāra spēkā stājušos spriedumu Somijā *E* tika piespriests piecu gadu brīvības atņemšanas sods par dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir paredzēti tiesību aktos par narkotiskajām vielām.
- 24 Ar 2015. gada 21. janvāra lēmumu birojs uzdeva prasītājam pamatlietā nekavējoties atgriezties Nigērijā un lēmumam pievienoja ieceļošanas Šengenas zonā aizliegumu līdz jauna rikojuma izdošanai.
- 25 Birojs savu lēmumu pamatoja, balstoties uz *E* radītajiem draudiem sabiedriskajai kārtībai un valsts drošībai, ņemot vērā viņa izdarītos noziedzīgos nodarījumus.
- 26 Atbilstoši Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktam birojs 2015. gada 26. janvārī aicināja apspriesties Spānijas kompetentās iestādes, lai noteiktu, vai šādi iemesli ir pietiekami, lai atņemtu uzturēšanās atļauju, ko Spānijas valsts bija piešķīrusi prasītājam pamatlietā.
- 27 Tā kā minētās iestādes neatbildēja, birojs 2016. gada 20. jūnijā savu aicinājumu atkārtoja. Pēc minēto iestāžu pieprasījuma birojs tām nosūtīja *E* notiesājošo spriedumu krimināllietā. Turpinājumā uz vēl diviem biroja lūgumiem atbilde netika saņemta.
- 28 Iesniedzējtiesai, kurai ir jāizšķir jautājums par to, vai ir tiesisks lēmums par prasītāja pamatlietā atgriešanu uz viņa izcelsmes valsti un ieceļošanas Šengenas zonā aizliegumu, nav skaidrības par Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktā paredzētās apspriešanās procedūras sekām.
- 29 Pirmkārt, no šīs tiesību normas konkrēti neizrietot, cik lielā mērā šī procedūra ir saistoša tās dalībvalsts iestādēm, kas ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, kuram ir pievienots ieceļošanas aizliegums. Otrkārt, neesot precizēts, kā šīm iestādēm ir jārikojas iestāžu, kam ir adresēts apspriešanās pieprasījums, bezdarbības gadījumā.

30 Šādos apstākļos *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa, Somija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Šengenas Īstenošanas konvencijas] 25. panta 2. punktā paredzētajam līgumslēdzēju valstu apspriešanās pienākumam ir tiesiskas sekas, uz kurām trešās valsts valstspiederīgais var atsaukties gadījumā, kad viena līgumslēdzēja valsts attiecībā uz viņu nosaka ieceļošanas aizliegumu visā Šengenas zonas teritorijā un pieņem lēmumu par atgriešanu uz viņa izcelsmes valsti tāpēc, ka viņš apdraud sabiedrisko kārtību un sabiedrības drošību?
- 2) Ja, pieņemot lēmumu par ieceļošanas aizliegumu, ir piemērojams [Šengenas Īstenošanas konvencijas] 25. panta 2. punkts, vai apspriešanās ir jāuzsāk pirms lēmuma par ieceļošanas aizliegumu pieņemšanas vai šo apspriešanos var veikt tikai pēc tam, kad atgriešanas lēmums un lēmums par ieceļošanas aizliegumu ir jau pieņemti?
- 3) Ja šo apspriešanos var veikt tikai pēc tam, kad atgriešanas lēmums un lēmums par ieceļošanas aizliegumu ir jau pieņemti, vai tas, ka līgumslēdzēju valstu apspriešanās notiek un otra līgumslēdzēja valsts nav paziņojusi, vai tā paredz atņemt trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās atļauju, var būt šķērslis trešās valsts valstspiederīgā atgriešanai uz viņa izcelsmes valsti un tam, ka ieceļošanas aizliegums stājas spēkā visā Šengenas zonas teritorijā?
- 4) Kas ir jādara līgumslēdzējai valstij gadījumā, kad uzturēšanās atļauju izsniegusi līgumslēdzēja valsts, neskatoties uz vairākkārtējiem lūgumiem, nav paudusi nostāju par uzturēšanās atļaujas, kuru tā ir izsniegusi trešās valsts valstspiederīgajam, atņemšanu?”

Tiesvedība Tiesā

- 31 Iesniedzējtiesa ir lūgusi piemērot šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas Reglamenta 107. pantā paredzēto steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību. Atbildot uz Tiesas lūgumu sniegt paskaidrojumus, *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa) 2017. gada 2. jūnijā precizēja, ka *E* noteiktais cietumsods no 2016. gada 24. janvāra ir mīkstināts uz nosacīti atliktu sodu un ka pēdējai minētajai personai no tā laika nav ticis piemērots neviens ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums. Šādos apstākļos Tiesas piektā palāta pēc tiesneša referenta priekšlikuma un ģenerāladvokāta uzklaušanās 2017. gada 8. jūnijā nolēma šīs tiesas pieteikumu neapmierināt.
- 32 Tomēr, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, Tiesas priekšsēdētājs ar 2017. gada 12. jūnija lēmumu atbilstoši Reglamenta 53. panta 3. punktam noteica šai lietai prioritāru izskatīšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

- 33 Ar otro jautājumu, kurš ir jāizskata vispirms, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja līgumslēdzējai valstij ir nodoms veikt trešās valsts valstspiederīgā, kam ir citas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, izraidīšanu, kā arī aizliegt viņam ieceļošanu un uzturēšanos Šengenas zonā, pirmajai valstij šajā tiesību normā paredzētā apspriešanās procedūra ir jāuzsāk, pirms attiecībā uz šo valstspiederīgo ir pieņemts atgriešanas lēmums, kuram ir pievienots ieceļošanas aizliegums, vai arī tas var notikt pēc šī lēmuma pieņemšanas.

- 34 Kā izriet no Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkta pirmās daļas redakcijas lielākajā daļā valodu, tikai tad, ja par trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir uzturēšanās atļauja, ir ziņots Šengenas Informācijas sistēmā nolūkā liegt ieceļošanu, ligumslēdzējai valstij, kas ir izdevusi ziņojumu, ir pienākums apspriesties ar ligumslēdzēju valsti, kura ir izsniegusi uzturēšanās atļauju.
- 35 Tāpat arī Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkta otrajā daļā ir precizēts, ka pirmā valsts ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu atsauc, ja uzturēšanās atļauja netiek atņemta.
- 36 No tā izriet, ka minētajā 25. panta 2. punktā paredzētā apspriešanās procedūra principā ir uzsākama tikai pēc tam, kad par attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo ir izdots ziņojums Šengenas Informācijas sistēmā nolūkā liegt ieceļošanu un tātad – kad attiecībā uz viņu ir pieņemts atgriešanas lēmums, kuram ir pievienots ieceļošanas aizliegums.
- 37 Tomēr, lai sniegtu iesniedzējtiesai pilnīgu atbildi, ir jāpiebilst, ka ar Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktu ligumslēdzējai valstij, kas vēlas veikt šāda trešās valsts valstspiederīgā izraidīšanu, kā arī aizliegt viņam ieceļošanu un uzturēšanos Šengenas zonā, netiek liegts šajā tiesību normā paredzēto apspriešanās procedūru uzsākt, vēl pirms attiecībā uz viņu tiek pieņemts atgriešanas lēmums, kuram ir pievienots ieceļošanas aizliegums.
- 38 Ņemot vērā, pirmkārt, Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktā izvirzīto mērķi novērst pretrunīgu situāciju, kad trešās valsts valstspiederīgajam vienlaikus būtu kādas ligumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja un par viņu tiktu ziņots Šengenas informācijas sistēmā nolūkā liegt ieceļošanu, un, otrkārt, LES 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu, ir vēlams, lai šī apspriešanās procedūra tiktu uzsākta pēc iespējas agrāk.
- 39 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai gan ligumslēdzējai valstij, kurai ir nodoms attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kam ir citas ligumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, pieņemts atgriešanas lēmums, kuram būtu pievienots ieceļošanas un uzturēšanās Šengenas zonā aizliegums, ir tiesības šajā tiesību normā paredzēto apspriešanās procedūru uzsākt vēl pirms minētā lēmuma pieņemšanas, šī procedūra jebkurā gadījumā ir jāuzsāk, tiklīdz šāds lēmums ir pieņemts.

Par trešo un ceturto jautājumu

- 40 Ar trešo un ceturto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, kādi secinājumi ligumslēdzējai valstij, kas ir uzsākusi apspriešanās procedūru atbilstoši Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktam, ir jāizdara no apspriesties aicinātās ligumslēdzējas valsts atbildes nesniegšanas, konkrēti par atgriešanas lēmuma un ieceļošanas Šengenas zonā aizlieguma izpildi, kuri pieņemti attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kam ir [pēdējās minētās ligumslēdzējas] valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja.
- 41 Iesākumā ir jāatgādina, ka Šengenas Īstenošanas konvencijā, pirms tā tika grozīta ar Regulu Nr. 562/2006, tostarp bija paredzēti nosacījumi, kuri trešo valstu valstspiederīgajiem ir jāizpilda, lai varētu ieceļot un uzturēties Šengenas zonā mazāk par trim mēnešiem. Turpretim uz uzturēšanās atļaujām laikposmam, kas ir ilgāks par 90 dienām, lielākoties attiecas dalībvalstu tiesību akti, neskarot šos ieceļošanas nosacījumus. Turklāt atbilstoši Šengenas Īstenošanas konvencijas 21. pantam līdz ar šādas ligumslēdzējas valsts uzturēšanās atļaujas izsniegšanu tās īpašnieks iegūst tiesības brīvi pārvietoties citu ligumslēdzēju valstu teritorijās ne ilgāk kā trīs mēnešus, ar nosacījumu, ka viņš atbilst šajā pantā minētajiem nosacījumiem.

- 42 Savukārt Direktīvā 2008/115 atbilstoši tās 1. pantam ir noteikti kopīgi standarti un procedūras, kas dalībvalstīs ir jāpiemēro attiecībā uz nelikumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu. Kā ir norādīts šīs direktīvas preambulas 14. apsvērumā, ar to, ieviešot iecelšanas aizliegumu, kas aizliedz ieceļot un uzturēties ikvienas dalībvalsts teritorijā, valstu īstenoto atgriešanas pasākumu ietekmei tiek nodrošināts Eiropas mērogs.
- 43 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ikvienam lēmumam, ko dalībvalsts pieņem trešo valstu valstspiederīgo iecelšanas un uzturēšanās jomā, atbilstoši Regulai Nr. 562/2006, kā arī ikvienam tādām lēmumam par šāda trešās valsts valstspiederīgā atgriešanu un iecelšanas aizliegumu, kuru šāda dalībvalsts pieņem saskaņā ar Direktīvu 2008/115, ir sekas attiecībā uz citām dalībvalstīm un citām Šengenas Īstenošanas konvencijas līgumslēdzējām valstīm.
- 44 Šajā kontekstā ar Šengenas Īstenošanas konvencijas 23. panta 2. un 4. punktu bija regulēta situācija, kad trešās valsts valstspiederīgais nelikumīgi uzturas līgumslēdzējas valsts teritorijā, bet papildus tam viņam ir citas līgumslēdzējas valsts izsniegta uzturēšanās atļauja. Tomēr no Direktīvas 2008/115 21. panta, kas attiecas uz saistību starp šo direktīvu un Šengenas Īstenošanas konvenciju, izriet, ka minētais 23. pants ir aizstāts ar minētās direktīvas noteikumiem.
- 45 Šajā ziņā Direktīvas 2008/115 6. panta 2. punktā līdzīgi kā Šengenas Īstenošanas konvencijas 23. panta 4.–2. punktā ir paredzēts pienākums trešās valsts valstspiederīgajam, kurš nelikumīgi uzturas kādas dalībvalsts teritorijā, nekavējoties doties uz tās dalībvalsts teritoriju, kas viņam ir izsniegusi uzturēšanās atļauju, un ka gadījumā, ja šis valstspiederīgais šo pienākumu nepilda vai ja viņa tūlītēja izceļošana ir vajadzīga sabiedriskās kārtības vai valsts drošības nodrošināšanai, ir jāpieņem lēmums par minētā valstspiederīgā atgriešanu.
- 46 Kā ir norādīts ģenerālvokātes secinājumu 63. punktā, no tā izriet, ka situācijā, kad trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir vienas dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja, nelikumīgi uzturas citas dalībvalsts teritorijā, viņam ir drīzāk jāatļauj izceļot uz dalībvalsti, kas viņam ir izsniegusi uzturēšanās atļauju, nevis uzreiz jāliek atgriezties savā izcelsmes valstī, it īpaši, ja to neprasa sabiedriskā kārtība vai valsts drošība.
- 47 Šajā gadījumā ir jāatgādina, ka *E*, kam ir Spānijas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, nelikumīgi uzturas Somijas teritorijā, ka attiecībā uz viņu ir pieņemts atgriešanas lēmums, kuram ir pievienots iecelšanas Šengenas zonā aizliegums, pamatojoties uz Somijas iestāžu uzskatu, ka viņš rada draudus sabiedriskajai kārtībai un valsts drošībai, ka šīs iestādes 2015. gada 26. janvārī uzsāka Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktā paredzēto apspriešanās procedūru un ka Spānijas iestādes no tā laika vēl nav norādījušas savus nodomus attiecībā uz *E* uzturēšanās atļaujas atstāšanu spēkā vai atņemšanu.
- 48 Pirmkārt, runājot par iespēju Somijas iestādēm šajos apstākļos attiecībā uz *E* pieņemt atgriešanas lēmumu, kuram būtu pievienots iecelšanas aizliegums, no pašas Direktīvas 2008/115 6. panta 2. punkta redakcijas izriet, ka šīm iestādēm bija pienākums pieņemt šādu atgriešanas lēmumu un saskaņā ar šīs direktīvas 11. pantu tam pievienot iecelšanas aizliegumu, ar nosacījumu, ka tas bija vajadzīgs sabiedriskās kārtības un valsts drošības iemeslu dēļ, kas tomēr ir jāpārbauda valsts tiesai, ņemot vērā Tiesas atbilstīgo judikatūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Zh. un O.*, C-554/13, EU:C:2015:377, 50.–52., kā arī 54. punkts).
- 49 Šajā gadījumā ir jāatgādina, ka dalībvalstij ir pienākums jēdzienu “draudi sabiedriskajai kārtībai” Direktīvas 2008/115 izpratnē izvērtēt, katru gadījumu izskatot atsevišķi, lai pārliecinātos, vai attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā personiskā uzvedība rada faktiskus un pastāvošus draudus sabiedriskajai kārtībai, ņemot vērā, ka apstākļi, ka minētais valstspiederīgais ir notiesāts krimināllietā, pats par sevi vien nav pietiekams, lai raksturotu šādus draudus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Zh. un O.*, C-554/13, EU:C:2015:377, 50., kā arī 54. punkts).

- 50 Otrkārt, attiecībā uz iespēju minētajām iestādēm šādu lēmumu izpildīt pamatlietas apstākļos ir jāņem vērā, ka atbilstoši Direktīvas 2008/115 8. pantam Somijas iestādēm ir tiesības nekavējoties veikt *E* izraidīšanu, turklāt neskarot viņa iespēju izmantot savas tiesības, kas izriet no uzturēšanās atļaujas, kuru viņam ir izsniegušas Spānijas iestādes, un vēlāk doties uz Spāniju. Fakts, ka joprojām noris Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktā paredzētā apspriešanās procedūra, šo interpretāciju neietekmē.
- 51 Kā izriet no šī sprieduma 39. punkta, ar Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktu arī netiek liegts izdot ziņojumu Šengenas Informācijas sistēmā nolūkā liegt ieceļošanu, kaut gan noris šajā tiesību normā paredzētā apspriešanās procedūra. Toties šīs tiesību normas otrajā daļā ir paredzēts, ka ziņojumu atsauc, "ja uzturēšanās atļauju neatņem".
- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkta mērķis ir ar tajā paredzētās apspriešanās procedūras palīdzību novērst situācijas, kad attiecībā uz vienu un to pašu trešās valsts valstspiederīgo vienlaikus pastāvētu līgumslēdzēja valsts izdots ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu un citas līgumslēdzēja valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja.
- 53 Līdz ar to apspriesties aicinātās dalībvalsts iestādēm atbilstoši LES 4. panta 3. punktā noteiktajam lojālas sadarbības principam ir pienākums paust nostāju par attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās atļaujas atstāšanu spēkā vai atņemšanu, un tas ir jādara saprātīgā termiņā, kurš ir piemērots konkrētajam gadījumam, lai dotu tām vajadzīgo laiku atbilstīgās informācijas apkopošanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi un Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 97. punkts).
- 54 Tomēr šajā gadījumā ir acīmredzams, ka Spānijas iestādes šādu termiņu nav ievērojušas. To paturot prātā, tā kā šis termiņš ir pagājis, attiecīgā uzturēšanās atļauja ir derīga un šīs iestādes nav to formāli atņēmušas, kā arī lai novērstu pretrunīgas situācijas ieilgšanu, kā norādīts šī sprieduma 52. punktā, un tiesisko nenoteiktību, kas no šādas situācijas izriet attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam, Somijas iestādēm ir pienākums ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu atsaukt un vajadzības gadījumā trešās valsts valstspiederīgo iekļaut savā valsts ziņojumu sarakstā.
- 55 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek liegta tāda atgriešanas lēmuma, kam ir pievienots ieceļošanas aizliegums, izpilde, kuru viena līgumslēdzēja valsts ir pieņēmusi attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kam ir citas līgumslēdzēja valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, lai gan noris šajā tiesību normā paredzētā apspriešanās procedūra, ja līgumslēdzēja valsts, kura ir izdevusi ziņojumu, uzskata, ka minētais valstspiederīgais rada draudus sabiedriskajai kārtībai vai valsts drošībai, turklāt neskarot viņa iespēju izmantot savas tiesības, kas izriet no šīs uzturēšanās atļaujas, un vēlāk doties uz otrās līgumslēdzēja valsts teritoriju. Tomēr, ja ir beidzies saprātīgs termiņš pēc apspriešanās procedūras uzsākšanas un apspriesties aicinātā līgumslēdzēja valsts nav sniegusi atbildi, līgumslēdzējai valstij, kura ir izdevusi ziņojumu, ir pienākums ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu atsaukt un vajadzības gadījumā trešās valsts valstspiederīgo iekļaut savā valsts ziņojumu sarakstā.

Par pirmo jautājumu

- 56 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir vienas līgumslēdzēja valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja un attiecībā uz kuru citā līgumslēdzējā valstī ir pieņemts atgriešanas lēmums, kam ir pievienots ieceļošanas aizliegums, var valsts tiesā atsaukties uz šajā tiesību normā paredzētās apspriešanās procedūras izraisītajām tiesiskajām sekām.
- 57 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai gan šajā tiesību normā ir regulēta procedūra starp līgumslēdzēju valstu iestādēm, tai tik un tā var būt konkrēta ietekme uz privātpersonu tiesībām un interesēm.

- 58 Ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā skaidri, precīzi un bez nosacījumiem ir paredzēta apspriešanās procedūra, kas obligāti ir jāuzsāk līgumslēdzējai valstij, kura vēlas aizliegt ieceļošanu Šengenas zonā trešās valsts valstspiederīgajam, kam ir citas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja. Turklāt, ja otrā valsts uzskata, ka uzturēšanās atļauja, ko tā ir izsniegusi, ir jāatstāj spēkā, no tā izriet tikpat skaidrs, precīzs un beznosacījumu pienākums pirmajai valstij atsaukt ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu un to vajadzības gadījumā pārveidot par ziņojumu savā valsts sarakstā.
- 59 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka tādai privātpersonai kā *E* ir tiesības valsts tiesā atsaukties uz Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punktā paredzēto apspriešanās procedūru un, konkrēti, uz minētās valsts, kas ir izdevusi ziņojumu, pienākumiem uzsākt šo procedūru un atkarībā no tās rezultāta atsaukt attiecībā uz viņu izdoto ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu Šengenas zonā.
- 60 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Šengenas Īstenošanas konvencijas 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir vienas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja un attiecībā uz kuru citā līgumslēdzējā valstī ir pieņemts atgriešanas lēmums, kam ir pievienots ieceļošanas aizliegums, var valsts tiesā atsaukties uz apspriešanās procedūras, kura ir jāveic līgumslēdzējai valstij, kas ir izdevusi ziņojumu, izraisītajām tiesiskajām sekām, kā arī uz prasībām, kuras no tās izriet.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 61 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku robežkontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kura ir parakstīta Šengenas 1990. gada 19. jūnijā un stājusies spēkā 1995. gada 26. martā, 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai gan līgumslēdzējai valstij, kurai ir nodoms attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kam ir citas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, pieņemt atgriešanas lēmumu, kuram būtu pievienots ieceļošanas un uzturēšanās Šengenas zonā aizliegums, ir tiesības šajā tiesību normā paredzēto apspriešanās procedūru uzsākt vēl pirms minētā lēmuma pieņemšanas, šī procedūra jebkurā gadījumā ir jāuzsāk, tiklīdz šāds lēmums ir pieņemts.
- 2) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek liegta tāda atgriešanas lēmuma, kam ir pievienots ieceļošanas aizliegums, izpilde, kuru viena līgumslēdzēja valsts ir pieņēmusi attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kam ir citas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, lai gan noris šajā tiesību normā paredzētā apspriešanās procedūra, ja līgumslēdzēja valsts, kura ir izdevusi ziņojumu, uzskata, ka minētais valstspiederīgais rada draudus sabiedriskajai kārtībai vai valsts drošībai, turklāt neskarot viņa iespēju izmantot savas tiesības, kas izriet no šīs uzturēšanās atļaujas, un vēlāk doties uz otrās līgumslēdzējas valsts teritoriju. Tomēr, ja ir beidzies saprātīgs termiņš pēc apspriešanās procedūras uzsākšanas un apspriesties aicinātā līgumslēdzēja valsts nav sniegusi atbildi, līgumslēdzējai valstij, kura ir izdevusi ziņojumu, ir pienākums ziņojumu nolūkā liegt ieceļošanu atsaukt un vajadzības gadījumā trešās valsts valstspiederīgo iekļaut savā valsts ziņojumu sarakstā.

- 3) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 25. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir vienas līgumslēdzējas valsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja un attiecībā uz kuru citā līgumslēdzējā valstī ir pieņemts atgriešanas lēmums, kam ir pievienots ieeļošanas aizliegums, var valsts tiesā atsaukties uz apspriešanās procedūras, kura ir jāveic līgumslēdzējai valstij, kas ir izdevusi ziņojumu, izraisītajām tiesiskajām sekām, kā arī uz prasībām, kuras no tās izriet.

[Paraksti]